

lige med Husmandskommissionerne, om hvilke der er lovgivet, men man sagde mig, at Ministeren havde under Overvejelse at tilvejebringe andre Regler, der vilde raade Bod paa det af mig omtalte Forhold, og derfor er Forslaget taget tilbage. Jeg gik derfor ud fra, at det var et Forhold, hvorom alle vare enige.

Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) tilføjede, at det var ikke alene disse Folks Ret, men ogsaa deres Pligt at tage disse Penge. Jeg er ikke sikker paa, at han har Ret i denne Henseende, og jeg vil bede ham endnu en Gang læse denne Skrivelse igennem og se, om han kan finde Hjemmel for, at de Folk, jeg omtalte — de, der fik de 60 Kr. i Vognleje, vare jo Folk, som havde synet de to Svineavlscener —, havde Ret til at faa dette Beløb. Det kan være, den ærede Ordfører kan finde det, jeg har kun et kort Øjeblik haft Lejlighed til at kige i Skrivelsen hos den ærede Ordfører. Jeg er ikke en Gang sikker paa, at disse Folk efter denne Skrivelse havde Ret til at modtage disse Penge, men jeg vil i høj Grad bestride, at de havde Pligt til at modtage dem. Men jeg overlader for øvrigt gerne den ærede Ordfører Forsvaret af Opretholdelsen af disse Tilstande, som jeg troede, at baade den højtærede Minister og hele Udvalget vare enige med mig om, at vi skulde bort fra. Hvis dette ikke var Meningen, maa jeg forbeholde mig at tage det Ændringsforslag, jeg har taget tilbage her for anden Behandling, op igen til tredje Behandling, saa at vi kunne se at faa andre Regler end dem, som efter min Overbevisning ere uheldige.

Angaaende den foreliggende Sag er det væsentlig kun et enkelt Ændringsforslag, der giver mig Anledning til enkelte Bemærkninger, og det er Ændringsforslag Nr. 2. Det Udvalg, der blev nedsat i December 1909, indstillede at fastsætte Tilskuddet til Dyrskuerne i Overensstemmelse med det Lovforslag, der er forelagt af den højtærede Landbrugsminister, altsaa til Halvdelen af, hvad Foreningerne selv yde. Flertallet har ikke kunnet følge Ministeren eller dette Udvalg, der bestod af Mænd af Landbrugets Organisationer, ledende Mænd indenfor Landbruget, men har stillet Forslag om at opretholde den gamle Tilstand, hvorefter Foreningerne faa et Tilskud lig det, de selv yde. I dette Udvalg var den Tanke oppe at give Foreningerne det samme, som de selv yde, men kun hvert andet Aar, hvorefter Dyrskuerne maaske vilde blive noget indskrænkede. Denne Tanke har altid tiltalt

mig, og jeg ved, at den ogsaa i nogen Maade tiltalte den højtærede Minister og adskillige andre indenfor Udvalget. Vi have derfor taget Tanken op til Drøftelse, ikke fordi vi i og for sig lægge saa overordentlig Vægt derpaa, men hvis man vil en Besparelse som den, der er tilsigtet, bliver man dog vistnok nødt til at gaa den Vej. Den Ændring, som Flertallet foreslaar, er, som Ordføreren har oplyst, ret kostbar, og jeg tror ikke, at det vilde være til Skade for det paagældende Formaal, om man gik den Vej, som min Medforslagsstiller og jeg foreslaa ved Ændringsforslaget under Nr. 2, og heller ikke til Skade for Landboforeningerne, der, naar de kun holde Dyrskue hvert andet Aar, kunne faa det opsparede Beløb næste Aar, hvorved de ligesom hidtil vilde kunne faa det samme Beløb, som de selv yde. Min Medforslagsstiller og jeg kunne subsidiært slutte os til Ændringsforslaget under Nr. 1, men have ønsket at opstille vort Ændringsforslag til Afstemning i Tinget for at se, om der ikke skulde være saa megen Stemning derfor, at det kunde tages op til Overvejelse til tredje Behandling.

Dernæst skal jeg gøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af Ændringsforslaget under Nr. 4. Det forekommer mig, at de Folk, som have faaet Tilsagn om dette Tilskud, have en vis Ret til at fordre dette Tilsagn opretholdt; jeg kan derfor være enig i, hvad det ærede Medlem fra Thisted (Hornstrup) sagde om dette Forhold. I øvrigt skal jeg om selve Lovforslaget sige, at jeg ønsker Frihed saa vidt muligt for Landboforeningerne under deres Arbejde, og at jeg for mit Vedkommende vilde have sat Pris paa, at man havde indsat en Revisionsbestemmelse i Loven, saaledes at man igen kunde faa denne Sag op til Drøftelse, naar der var gaaet 3—4—5 Aar. Jeg troede, at der havde været mere Stemning herfor, end det har vist sig at være Tilfældet, og af den Grund har jeg ikke for egen Regning villet stille Forslag herom. Jeg skal for mit Vedkommende anbefale Ændringsforslag Nr. 2 og 4 og i øvrigt henholde mig til, hvad der blev sagt af det ærede Medlem fra Søndervinge (Rasmus Hansen).

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Jeg vil helst med det samme svare det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen). Naar jeg bebrejdede ham hans Udtalelser forleden, er det, fordi det deraf fremgik, at han ikke havde sat sig ind i de Forhold, han kriti-